

SWP Le. odotussalin ovesta 57x-1917
Duhena

Suomen demokratiale!

Toverit ja veljet!

Koko ihmiskunnan on wallannut waikkea tauti — sodan hulluus; ei ole sitä maanosaa, jota se ei olisi saastuttanut suuremmissa tai pienemmissä määräsissä.

Teidänkin maamme ei ole wäittänyt tätä katteraa kohtaloa.

Rahan runsaus, jonka jota on aiheuttanut, on ainoastaan näennäinen hyvä, sillä sillä ei voi tarpeellisesti ostaa edes elämälle wälttämättömyksiä tawaroita.

Tawoitellen näitä pettäviä rahoja, naiset ja miehet heittävät maan hoidon ja lähtewät sotawarustustöihin, joista maksetaan hywin; pellot ja niityt joutuvat hunningolle, leipää tulee vähän.

Karja — ja laitinnaiset ruokatawarat ovat suurista rahoista myhdyt samalle sodalle; näillä uhkaa; ihmiset alkavat syödä puiden tuoria. Elin-tarpeiden ja hyödyllisten aineiden tuonti wieraista maista on myöskin lakautettu sodan takia.

Sotawarustustöitä, joita ei millään yleisinhyimillinen wälttämättömyys ole aiheuttanut, waan ainoastaan poliittian vaihtelevat laskelmat, toimittetaan tänään sangen laajasti, mutta huomenna ehkä woiwat lakata tyhjin. Niissä tänään työtätelewät ihmiset paistataan huomenna pois. Synthy työttömyys kaikine sen aiheuttamine lauhuineen.

Sentähden Teidät waltaa lewoton tunne myhishydestä ja tulewaisuudesta.

Näitä Teidän lewottomuustunteitamme loettawat tähtää hywätseen kansanne porwarilliset ainekset; heitä pelottaa se ase — wapaus, jonka Teidän käsiimme antoi Wenäjän suuri wallantumous; he tahtowat riistää Teiltä tämän asean, mutta he tietowät, että niinkauan kuin Te tuljette yhdessä wallantumouksellisen Wenäjän kansan kanssa, he eiwät woi siitä Teiltä ottaa.

Sentähden he ennen kaikkea tahtowat saattaa Teidät riitaan Wenäjän demokratian kanssa. Koko Suomenmaassa he harjottowat agitatioonia, wiktialla uskotellen asujamistolle, ette onnettomuudet, joita Suomi nyt kärsii, owat Wenäjän kansan wäläisten sotajoukkojen aiheutta-

juwat koolle pappein ja tilanin sekä kauppiaiden koulujia

ja hywäshyöt ponsia, jotka owat Wenäjän demokratiaa loukkaawia. Wenäjän kansa, joka huonosti tuntee Suomen, lukee näitä koulujien ponsia ja ajattelee, että ne huastawat koko Suomen kansan mielialaa. Näiden päätöskien harhaanjohtamina suomalaiset ja wenäläiset jostus telewät harha-asielia toistaan vastaan. Synthy mellakoita ja yhteentörmäyksiä yhdistyisten wenäläisten sotilasten ja suomalaisten wälillä, ja pastorit sekä tilanomistajat kuwaawat lehdisiään näitä yhteentörmäyksiä ja toistawat:

„Johan me sanoimme, että nämä molemmat kansat wihaawat toisiaan. Heidän tähty erota”.

Niin, porwaristonne juuri sitä wain tarwitseekin, että me riitautuisimme ja eroaisimme toijistamme. — Mutta me emme eroa, eikö totta, toverit?

Me pyhdämme Teitä, ettette anturasti tuomitseisi niitä pimeitä, walistumattomia weliämme, jotka pahantillisten sytösten waiikutuksesta rohkenewat tehdä wääräyksiä ja wäriwaltaisuuksia. Jotaisesta tällaisesta testosta me pyhdämme Teitä ilmoittamaan meille lähimpään työ- ja sotamiesten neuwostoon tai komiteoihin, joita nyt on jollaisessa sotawäenosastossa tai sotajoukkojen testuskomiteaan Suomessa. Jotaisen tällaisen tapauksen me wiipymättä tutkimme, kärsineille korwataan wahinto, mutta syhlliset rangaistaan. Me pyhdämme Teitä, ettette kirjistäisi suhteitamme, jos sotajoukkojemme teot saattawat Teille joitakin wahintoja. Waatitaa lähemmiltä sotilaswiranomaisilta korwausta näistä wahingoista ja ehkä saatuanne kieltämän wastauksen ilmoittatkaa siitä meille.

Maailmansota koskee kaikkien etuja ja senwoksi suhtautukaa kärsiwällisesti niihin epämuikawuuksiin, joita sotajoukkojemme majoitus maahanne aiheuttaa. Sotajoukkothan eiwät ole täällä etujemme pahentamiseksi, he eiwät ole Teitä vastaan, heidän täällä olonsa waatii niin meidän kuin teidänkin, maan suojelelus wihollisen häwitykseksi. Jos ei niitä olisi täällä ollut, niin Suomelle olisi käynyt samoin, kuin on käynyt Belgian.

Edesjämme on nyt ainoa päämäärä: Wallantumouksen ja Sänmaan suojeleminen. Tämän päämäärän eteen me olemme walmitt uhraamaan

kaikki; yhdistyisten edut, perheen edut, yhdistyisten ryhmien edut, tätä päämäärää warten me, itse saawutettumme wapauden, itse otettumme wallan omiin käsiimme, itse olemme walimmeet Hallituksen, jolle annoimme rajattomat waltuudet. Me — sosialistit — tiedämme, että tämä Hallitus on kaulana sosialistijesta ihan-teesta, mutta me tiedämme myöskin, että toista Halliusta nyt ei woi olla. Sentähden me uskoimme maamme kohtalon sen käsiin, uskoimme sille oman kohtalomme, ja sentähden me sitä kannatamme.

Tämän wuoksi pyhdämme Teitäkin, niin kauan kuin me kannatamme Hallitusta, olemaan wastustamatta sen toimia. Te olette saaneet paljon ja saatte weliäkin enemmän, mutta antakaa meidän ensin lopettaa tämä lauhka jota ja päättää wallantumous.

Kullekkaamme yhdessä, niinkuin tähän saakka olemme tuleneet.

Me emme unohta siitä juhllalista walaa, jonka me yhdessä suomalaisen työväestön kanssa, juhllallisesti ja julkisesti lausuimme ensimmäinä wallantumouksen päiwinä Sota- ja Työmiesten neuwostossa.

Silloin me teimme walan yhdessä elää ja yhdessä kuolla Wapauden puolesta, jos saamme puolustaa siitä.

Ulköön siis kutaan mahtalo palottaa meitä tätä walaa rikkomaan; ei wielas porwaristo, jota toiwoo, että me erlanisimme toijistamme yhteisessä asijasamme wapautta palwellessamme, ei ne poliitikoitsijat, jotka ymmärtämättä myhista heikkoa, waatowat wiipymättä semmoista, mitä ei woi toteuttaa, eikö walistumattomat weliemme, jotka toimiwat itsensä, meidän ja Teidän wahingoksi pimeiden woimien waiikutuksesta.

Niinkauan kuin me olemme yhdessä, meitä ei millään woi pelottaa, heti kun me eroamme toijistamme, meitä uhkaa perikato.

Wihollinen hyökkää päälle jota puolelta, muistakaa se toverit, ja weliet, suomalaiset! Ulköön hajotko demokratia sen uhlaawien kaswojen edessä; lähemmäksi toijiamme, liittokkämme tiinteämmiin.

Olkapää — olkapään wiereen, käsi kädessä yhdessä — eteenpäin Sänmaan, Wapauden puolesta.

Armeijakunnan armeijakomitea.

Viipuri.

